

โลกนี้มีรากหญ้า

ชนกะเหมือนแพ้

จะไปประเทศไทยก็ยังคงเป็นพี่เบิ้มแห่งวงการกีฬา “อาเซียน” อยู่ต่อไป ดังเห็นได้จากสรุปผลการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 17 ที่เมืองอินชอน ประเทศเกาหลีใต้

ไทยรั้งอันดับ 6 ครัว 12 เหรียญทอง 7 เหรียญเงิน 28 เหรียญทองแดง นำทุกชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รักษามาตรฐานของตัวเองเอาไว้ได้เมื่อเทียบกับสถิติเอเชียนเกมส์ 3 ครั้งก่อนหน้านี้

ปี 2545 (เมืองปูซาน เกาหลีใต้) ไทยได้อันดับ 6 ครัว 14 เหรียญทอง 19 เหรียญเงิน 10 เหรียญทองแดง

ปี 2549 (เมืองโดฮา กาตาร์) ไทยไต่ขึ้นถึงอันดับ 5 ครัว 13 เหรียญทอง 15 เหรียญเงิน 26 เหรียญทองแดง

ปี 2553 (เมืองกว่างโจว จีน) ไทยร่วงลงมาอันดับ 9 ครัว 11 เหรียญทอง 9 เหรียญเงิน 32 เหรียญทองแดง

มาปีนี้แหละ รายกระดืบกลับขึ้นมายุ่งในจุดที่ควรเป็น เมื่อเทียบศักยภาพเกือบทุกด้านกับเพื่อนบ้านอาเซียน

แต่เราต้องยอมรับโดยคุณฐิว่า คงพัฒนาให้ดีกว่านี้ได้ยาก เพราะ “พี่เบิ้มเอเชีย” อย่างจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ผูกขาดอันดับ 1, 2 และ 3 ไปตลอดกาล ส่วนอันดับ 5, 6 และ 7 สลับกันไประหว่างอิหร่าน คาซัคสถาน และไทย

มี 2 จุดที่เราต้องทำให้ได้เพื่อต่อยาววงการกีฬาไทยพัฒนาไม่หยุดนิ่ง คือ 1.รักษาความเป็นพี่เบิ้มอาเซียนเอาไว้ 2.วางเป้าหมายโตให้ถึงอันดับ 4 ในเอเชียนเกมส์ ที่อินโดนีเซียปี 2561

มีข้อน่าสังเกตคือ กีฬาประเภทไหนได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายมาก จะมีพัฒนาการดีขึ้นชัดเจน เช่น ฟุตบอลพัฒนาจนคว้าอันดับ 4 วอลเลย์บอลได้เหรียญทองแดงครั้งแรกในเอเชียนเกมส์

ส่วนกีฬาไหนได้รับการสนับสนุนน้อย จะตกวุบลงชัดเจนเช่นกัน เช่น กรีฑา และยกน้ำหนัก เป็นต้น ทั้งๆ ที่ย้อนกลับไปได้ 3 ครั้ง เราได้เหรียญทองมาตลอด แต่ปีนี้ไม่ได้เลย

เมื่อมองความก้าวหน้าของทีมฟุตบอลและวอลเลย์บอลไทยนั้น มันชัดเจนว่า เป็นเพราะในหัว

3-4 ปีที่ผ่านมา ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะด้านทุน

กล่าวเฉพาะฟุตบอล ผลจากกระแสความนิยมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกอังกฤษ ทำให้กลุ่มทุนใหญ่ต่างแข่งขันกันลงทุนด้าน “สปอร์ตมาร์เก็ตติ้ง” ไม่ต่ำกว่าหลายร้อยหลายพันล้าน ทั้งเป็นสปอนเซอร์โฆษณา ทั้งลงทุนซื้อทีมฟุตบอลอังกฤษ ฯลฯ จนวงการฟุตบอลไทย ต้นตัว เกิดพัฒนาการแบบก้าวกระโดด จ้างโค้ช จ้างนักเตะต่างชาติ มีการจัดแข่งขันฟุตบอลหลายระดับ ฯลฯ

ทั้งหมดทั้งปวงข้างต้นมีผลต่อเนื่องถึงการสร้างทีมชาติ การเฟ้นตัวนักเตะเข้าสู่ทีม จนกระทั่ง **เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง** โค้ชทีมชาติสามารถหล่อหลอมทีมยังเติร์กออกมาได้อย่างกลมกล่อมแบบไม่ต้องจ้อดาวดัง

แม้ไม่มีเหรียญติดมือกลับมา แต่ก็ชนะใจคนไทยทั่วประเทศ

พี่เบิ้มกีฬาอาเซียน และอันดับ 6 เอเชีย ทำให้คนไทยมีอะไรให้ภาคภูมิใจอยู่พอสมควร หลังจากต้องอดสูใจกับดัชนีชีวิตต่างๆ ที่ผ่านมา

เช่น ภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี 2556 ของไทย พบว่าได้ 35 คะแนน จากเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 102 จากการจัดอันดับทั้งหมด 177 ประเทศทั่วโลก และเป็นที่น่าสังเกตว่า ลาวและพม่า แม้จะมีคะแนนค่อนข้างต่ำ แต่ก็ดีขึ้นกว่าปีที่แล้ว

ผลสำรวจ “**อาชญากรรมทางเศรษฐกิจในไทย ปี 2557**” ของบริษัท ไพร์ซฮอว์เตอร์เฮาส์คูเปอร์ส พบว่า บริษัทไทยที่ถูกสำรวจถึง 37% ตกเป็นเหยื่อการทุจริตสูงกว่าค่าเฉลี่ยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกที่ 32% และสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลกที่ระดับเดียวกัน

และที่น่าห่วงไม่แพ้กันคือการศึกษา จากรายงาน “**โกลบอล คอมเพทิทีฟ รีพอร์ท 2014-2015**” โดยเวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม สรุปขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยเฉพาะดัชนีด้านการศึกษา พบว่าคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่อันดับที่ 7 ของอาเซียน จากปีที่แล้วอยู่อันดับ 6 และเป็นอันดับ 86 ของโลก โดยลาวขยับไปแทนที่ในอันดับ 6 และทิ้งห่างไทยไปอยู่อันดับ 79 ของโลก ส่วนคุณภาพอุดมศึกษาไทย อยู่อันดับ 8 ของอาเซียน เป็นอันดับ 78 ของโลก ตามหลังลาวที่อยู่อันดับ 6 ของอาเซียน และอันดับ 57 ของโลก ส่วนกัมพูชาอยู่อันดับ 7 ของอาเซียน อันดับ 76 ของโลก

ถึงด้านกีฬา ลาวจะได้เหรียญเงินและทองแดงอย่างละ 1 เหรียญ กัมพูชาเพิ่งได้ 1 เหรียญทอง แต่ด้านการศึกษาและความซื่อสัตย์สุจริต พวกเขาแซงหน้าไทยไปแล้ว

ภาคภูมิ ป่องภัย